

Ellevte Møde.

Mandagen den 16de Oktober kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdelt „Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Den første Sag paa Dagsordenen er: Første Behandling af Forslag til Lov om Statsregnskabet. Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1561 ff.

Forhandlingen er herved aabnet. Jeg skal give Ordet til den 2den Landstingsmand for 11te Kredt.

Kier: Det maa indrømmes, at nærværende Lovforslag, som den høitærede Finantsminister har forelagt ifølge et tidligere givet Løfte, i Henseende til dets Bygning skrider frem i god Orden, idet § 1 fastsætter, hvad Finantsaaret er, og for hvilke Institutioner det gjælder, §§ 2, 3 og 4, hvad der skal være Finantsaarets Indtægter og hvad dets Udgifter, § 5, hvad Regnskabet over Finantsaarets Udgifter og Indtægter skal indeholde, og § 6 endelig, hvem der skal aflægge Statsregnskabet, hvilket Materiale dertil skal leveres Finantsministeren, og naar det skal leveres. Skulde der gjøres en Bemærkning om Ordningen, saa maatte den maasse nærmest angaa § 6, idet den Bestemmelse, som i Grunden er den væsentligste i hele Lovforslaget, her er sat ind som en Slutningsbestemmelse, efterat det er foreskrevet, hvem der skal aflægge Statsregnskabet, den Bestemmelse nemlig, som lyder saaledes: „Som Bilag til Budgetregnskabet indsendes fra hvert Ministerium et Bestyrelsesregnskab, der indeholder fornøden Forklaring

om Afvigelser imellem Bevilling og Regnskab“. Jeg anser det for at være en af de væsentligste Bestemmelser, og det havde muligvis været heldigere, om den var kommen op i § 5, hvor det er foreskrevet, hvad Budgetregnskabet skal indeholde. Men er Ordningen i Lovforslaget saaledes vistnok heldig iøvrigt, tror jeg, at Indholdet af de forskellige Affnit af dette Lovforslag, vil fremkalde endel Indvendinger. Jeg skal tillade mig at indlede denne Forhandling med nogle faa Bemærkninger, dels om, hvad der findes i Lovforslaget, dels om, hvad der efter mit Skjønne maatte burde findes deri, men ikke er optaget. Det er bekendt, at Reglerne for Statsregnskabets Forelse og Afslæggelse væsentlig skyldes Administrationen, uden at Lovgivningsmagten har været i Bevægelse, og det foreliggende Lovudkast fremtræder ogsaa baade i sin Form og navnlig efter sine Motiver som Udcast til en almindelig og i det Væsentlige hele Statsregnskabet vedkommende udtømmende Lov. Men vi skulle dog ikke lovgive her paa fuldstændig rent Bord. Derom mindes man allerede ved § 1, der indeholder som en Lovforskrift, at Finantsaaret skal begynde hvert Aar den 1ste April og ende den 31te Marts det næstpaafølgende Aar. Denne Forskrift trænger som bekendt ikke til at bekræftes ved Loven, den skyldes jo ikke Praxis eller Administrationens Selvbestemmelser, men den skyldes det kongelige aabne Brev af 5te Juni 1849, hvori Kongen foreskrev, at han for Fremtiden vilde have Finantsaaret regnet fra det ene Aars 1ste April til det næstes 31te Marts. Vi have her en fuldgjældig Bestemmelse, der ikke trænger til at bekræftes ved en Lov. Denne Bemærkning kunde muligvis forekomme mindre væsentlig, og Gjentagelsen er vel i og for sig uskadelig, men jeg kan dog ikke skjønne rettere, end at det; efter hvad der foreligger, maasse vilde kunne anses for heldigere, om Forslaget indleedes med en noget anden Bending, saasom, at Finantsaaret fremdeles skal være det gjældende, f. Ex. med en indskudt relativ